

her i København over 30 000 kg Mælk daglig i de Minimumrationer, som Befolkningen har Krav paa.

Nu vil man maaske med Hensyn til Beregningen sige, at 5 Kr. 70 Øre ikke er den virkelige Produktionspris, den ligger maaske ogsaa ifølge Mejeriernes Beregning nærmere ved 5 Kr. 50 Øre, men man maa huske paa, at naar der er Tale om 5 Kr. 50 Øre, saa er der kun regnet med 1 Mill. Tdr. Korn. Jeg haaber nemlig paa, at det skal lykkes den højtærede Minister at skaffe 1 Mill. Tdr. Korn eller Klid til Veje. Det Korn eller Klid, som vi faar fra Statens Lagre, faar vi jo til en Pris af 25 Kr., men hvis vi skal animere de Landbrugere, der yderligere har Korn at undvære til Malkekvæg, til at bruge en Del af det til Fremme af Mælkeproduktionen, saa ved vi jo, at de kan sælge deres Korn til 28 Kr. til Staten, og derfor er det nødvendigt at komme noget højere op med Prisen, hvis vi skal sikre os, eller hvis vi skal have Haab om, at Mælkeforsyningen og Smørforsyningen ad den Vej kan forøges. I sin Forelæggelsestale udtalte den højtærede Minister, at det kunde maaske være Tvivl underkastet, om de Beregninger, man fra Mejeriernes Side havde fremlagt, kunde holde Stik for en nøjere Prøvelse. Jeg har gennemgaaet Beregningerne, og jeg har hverken i de Tal, den højtærede Minister kom frem med i sin Forelæggelsestale, eller i de Beregninger, der følger Lovforslaget, opdaget noget, som omstøder Beregningerne fra Mejeriernes Fællesorganisation, og saa længe det ikke er Tilfældet, maa vi stille os paa Mejeriforeningens Forslag som Grundlag og anse det for den mindste Pris, vi kan byde Producenterne, hvis vi skal animere dem til at skaffe mere Mælk og Smør frem. Jeg tror derfor, at vi med Hensyn til Landets Forsyning med Smør i det hele og store staar os ved at vedtage det Forslag, som de danske Mejeriers Fællesorganisation enstemmigt har fremsat, og som er et vel-fundéret og velbegrundet Forslag, og saa kan vi haabe paa, at det vil lykkes at skaffe det nødvendige af Mælk og Smør frem.

Hvorledes Mælkeordningen skal udføres i Praksis, findes der ikke noget særligt om i Lovforslaget, men i Henhold til Loven af 20. September 1917 er der udstedt en Bekendtgørelse, i hvis § 1, 2det Stykke, der staar, at til Gennemførelse af Mælkeordningens Bestemmelser nedsætter Kommunalbestyrelserne et Mælkeudvalg; for Københavns, Frederiksberg og omliggende Kommuners Vedkommende nedsættes et Fællesudvalg efter Forhandling med Indenrigs-

ministeren. Jeg kunde ønske, det blev nærmere præciseret i Loven, hvordan det Udvalg skulde sammensættes. Jeg kunde nemlig ønske, i alt Fald for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende, at alle de Faktorer, der faar med Loven at gøre, blev repræsenteret i Udvalget, saavel Mejeriernes Fællesorganisation som Producenter, Forbrugere og Forhandlere, og at disse selv fik Lov at udpege dem, der kom til at sidde i Udvalget. Ligeledes kunde jeg ønske, at det nærmere blev præciseret i Lovforslaget, hvorledes i det hele taget Mælkeordningen skal føres ud i Livet.

Med Hensyn til den Korn- eller Klidaflevering, som er foreslaaet i Lovforslagets § 5, kan det kun glæde Landbruget, at det nu synes, som om vi dog skulde faa en lille Smule Korn eller Klid til Malkekvægsbesætningerne. Det er haardt tiltrængt, og jeg forbeholder mig i det Udvalg, som sikkert vil blive nedsat, at kræve yderligere Oplysning om, hvorledes denne Kornaflevering fra Staten i det hele taget skal foregaa. Jeg skal kun bemærke, at i de Bemærkninger, der følger Lovforslaget, staar der, at man ikke vil kunne love, at Klidafleveringen til enhver Tid vil kunne følge Mælkeproduktionen. Det er et meget uheldigt Forhold, at man muligvis kan risikere, at man i en fjorten Dage eller en Maaned har lidt Klid eller Korn til Køerne og i den næste Maaned ingenting har. Det er saa uheldigt for Mælkeproduktionen, at man maa anstrenge sig til det yderste for, at denne Aflevering kan foregaa jævnt; thi de Mennesker, der har gjort deres Forbeholdsret gældende, har jo ikke Korn at supplere med, naar Kliddet slipper op, og det kan jo ikke hjælpe at bruge Kornet og saa gemme Kliddet og saa det til Foraaret.

Naar den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale udtalte, at en højere Garantipris end den i Lovforslaget foreslaaede, 5 Kr. 30 Øre, vilde spænde Staten alt for haardt for og bringe dens Udgifter alt for stærkt op, skal jeg hertil sige, at det er efter min Mening i høj Grad Tvivl underkastet, hvilken Pris, 5 Kr. 30 Øre eller 5 Kr. 70 Øre, der vil være den bedste finansielt set for Staten. Hvis man tør regne med, at de 5 Kr. 70 Øre, som er foreslaaet af Mejeriernes Fællesorganisation, vil animere til, at der kommer mere Smør, end der vil komme frem med en Pris af 5 Kr. 30 Øre — og det tror jeg, man kan regne med —, saa vil det jo hjælpe paa de finansielle Forhold ved, at vi faar mere Smør til Eksport og derved vil kunne dække den Merudgift, som Staten faar ved den højere Garanti-